

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/1293/2015
Identifikačné číslo spisu:	5913209668
Dátum vydania rozhodnutia:	05.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5913209668.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sluka, PhD. a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Heleny Haukvitzovej, v spore žalobkyne ISPER, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Markova č. 3, IČO 35 953 888, proti žalovanému Mgr. L. Z. bývajúcemu v X., zastúpenému advokátskou kanceláriou PF LEGAL, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Ružomerská č.6, IČO: 47 231 599, za ktorú koná advokát Mgr. Ferdinand Pethő, o 132,48 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 2 C/8/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 13. novembra 2014 sp.zn. 9Co/722/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 13. novembra 2014 sp.zn. 9 Co/722/2014 potvrdil rozsudok Okresného súdu Ružomberok (ďalej „prvoinštančný súd“) z 26. februára 2014 č.k. 2C/8/2014-70 v žalobe vyhovujúcim výroku (132,48 € s príslušenstvom) aj vo výroku o náhrade trov konania. Potvrdzujúce rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou preskúmaného rozhodnutia prvoinštančného súdu, majú predovšetkým za to, že námietky žalovaného o neprijateľných zmluvných podmienkach a neplatnosti zmluvy o poskytovaní prístupu do siete internet, nie sú opodstatnené. Žalobkyňou poskytované služby boli žalovanému fakturované mesačne, ich nedoručenie nebolo namietané, a teda ani sporné. Ukončenie zmluvného vzťahu výpoveďou žalovaný nepreukázal.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu žalovaný podal 11. marca 2015 dovolanie dôvodiac, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.). Podľa jeho názoru odvolací súd rozhodol vecne nesprávne (§241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), jeho rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, presvedčivé (vykazuje prvky arbitrárnosti) a vychádza z nesporne nesprávnych zistení (najmä pokiaľ ide o záver, že žalovaný nenamietal doručenie faktúr; že neuniesol dôkazné bremeno ohľadom výpovede zmluvy). Hodnotenie dôkazov súdmi je založené na ľubovôli a bez logického odôvodnenia. Poznamenal, že odňatie možnosti konať pred súdom spočíva v

tom, že súd ho nevypočul v konaní, nezabezpečil ním navrhnuté dôkazy od žalobkyne, aby sa k týmto mal možnosť vyjadriť. Navrhol napadnuté rozhodnutie i rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

3. Žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadрила.

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné (447 písm. c/ CSP).

6. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že dovolaním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok prvoinštančného súdu, nejedná sa teda o prípad prípustného dovolania v zmysle § 238 ods. 1 až 3 O.s.p., predovšetkým (ale) ide o neprípustné dovolanie v zmysle § 238 ods. 5 O.s.p., lebo výška priznaného plnenia nepresahuje trojnásobok minimálnej mzdy (132,48 € < 337,70 €); na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada (k prípustnosti dovolania porovnaj R 27/2014, dostupné na http://www.supcourt.gov.sk/data/files/809_stanoviska_rozhodnutia_2_2014.pdf), preto sledované účinky dovolania by mohli nastať iba v prípade vád zmätočnosti (§ 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p.). Také vady konania ale dovolací súd nezistil. Účinok, ktorý chcel žalovaný vyvolať podaním dovolania, preto z tohto dôvodu nenastal.

7. Žalovaný namietal, že postup súdu v procese zisťovania skutkových podkladov pre rozhodnutie nebol správny, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti alebo nesprávnosti skutkových zistení a skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (obdobne tiež R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012). Ak k tejto nesprávnosti v niektorom súdnom konaní dôjde, nezakladá procesnú vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p. Neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení môže prípadne viesť k tzv. inej procesnej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.); vadu takej povahy ale možno úspešne uplatniť iba v procesne prípustnom dovolaní (o tento prípad ale v danej veci nejde). Sama tzv. iná vada prípustnosť dovolania nezakladá.

8. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (viď § 120 ods. 1 O.s.p.), a nie účastníkov konania. Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykoná všetky účastníkom navrhované dôkazy alebo vykonal iné dôkazy na zistenie skutkového stavu, nezakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., lebo týmto postupom súd neodňal účastníkovi možnosť pred súdom konať (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999). Prvoinštančný súd vypočul žalovaného k veci na pojednávaní 26. februára 2014.

9. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. (viď tiež napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011).

10. Ak súd v procese dokazovania nevykoná dokazovanie určitým dôkazným prostriedkom takým spôsobom, ktorý predpisuje zákon, dochádza k tzv. inej (v § 237 ods. 1 O.s.p. neuvedenej) vade. Takáto vada je síce relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), prípustnosť dovolania ale nezakladá (porovnaj napríklad rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 266/2009).

11. Dovolateľ v súvislosti s tvrdením procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. namieta, že rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu sú neodôvodnené, nepreskúmateľné. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo

prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016.

12. Najvyšší súd, stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva predmetné stanovisko, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dovolací súd nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

13. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ namietal aj nesprávne právne posúdenie veci. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

14. Dovolanie žalovaného nebolo spôsobilé vyvolať ním sledované účinky (§ 470 ods. 2 veta prvá CSP).

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.